

יקירות ויקירי העיר,

מאז פרצה לחיינו המגפה, מצאנו את עצמנו מתמודדים עם מציאות חדשה. המשבר הבריאותי העולמי חסר התקדים, שאנו נמצאים בעיצומו, השפיע על הכלכלה, הסעיר את השדה הפוליטי, וקרא תיגר על ערכים ועקרונות שנדמה היה שהם קונצנזוס. ובכל זאת, ולמרות המציאות המתגרת שכפתה עלינו הקורונה, נוכחנו לגלות גם נקודות אור: שמחנו להיווכח עד כמה רב חוסנה הקהילתי של עירנו, ועד כמה הוא חשוב. למדנו שקשרים קהילתיים חזקים מהווים בסיס לאיכות חיים בעיר, לא רק בימי שגרה, אלא ביתר שאת בעתות חירום.

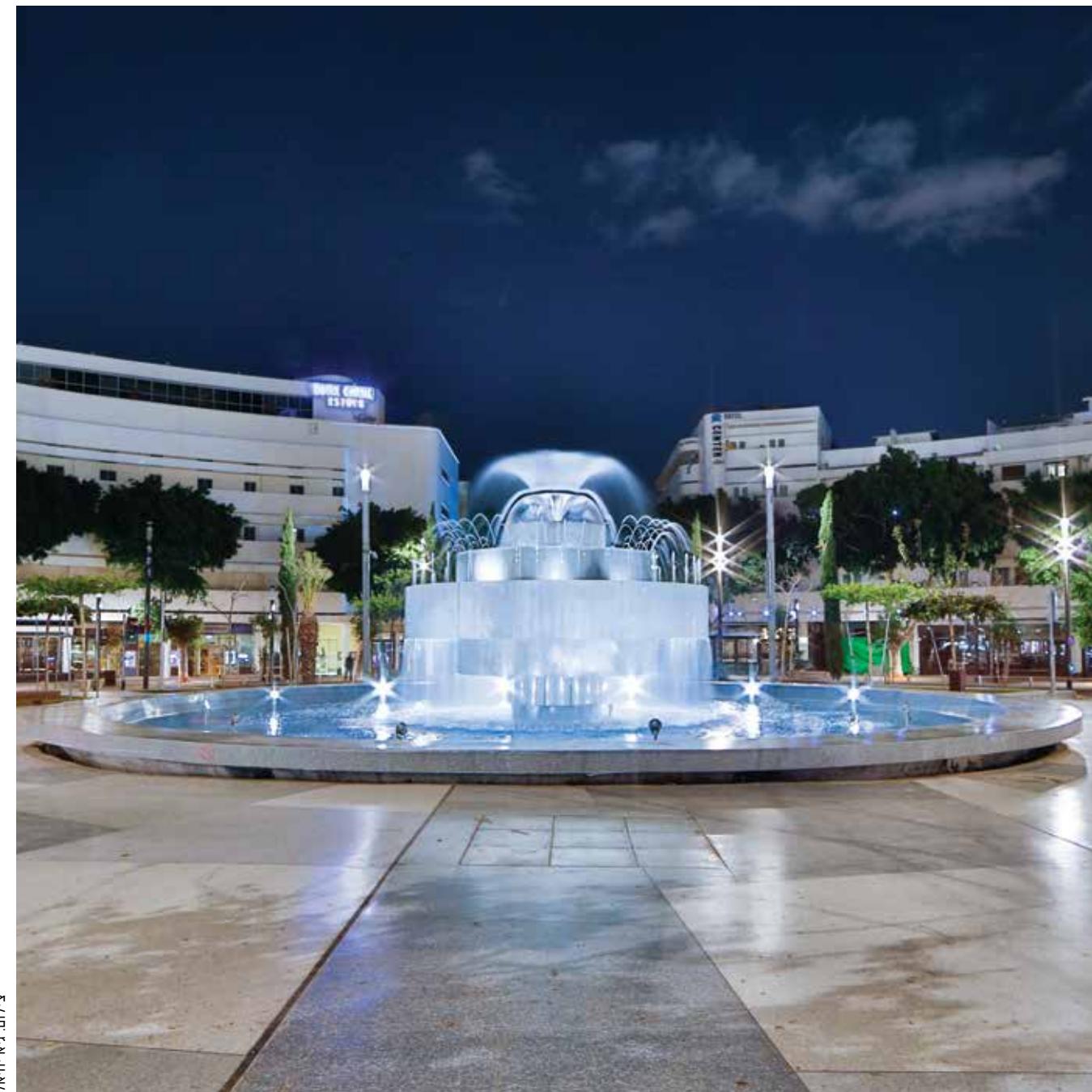
רשימת יקיריה החדשים של תל-אביב-יפו לשנת 2020 מציגה - בגיוונה האישי ובקשת תחומי העיסוק של חבריה - את עושרה האנושי של העיר הזאת: נשים וגברים, יהודים וערבים, ילידי הארץ וילידי ארצות הגולה, ספרדים ואשכנזים, מדרומה של העיר ומצפונה, אנשי רוח ואנשי מעשה, מתחומי האמנות, הרפואה, התקשורת, החינוך, הספורט והעשייה הציבורית.

יקירינו, יקירי העיר החדשים -

את המעשים שעליהם אתם מקבלים את אות הכבוד הזה לא עשיתם על מנת לקבל פרס. לא לכם נחוץ היה המעמד הזה של היום. הצורך לקיים אותו הוא כולו שלנו - כדי שנוכל להביע בפניכם קבל עם ועדה, את הוקרתנו לכם ולדרכים הרבות והשונות שבהן העשרתם, קידמתם וייפיתם את חיינו.

בשמי, בשם עיריית תל אביב-יפו ובשם עשרות אלפי הנשים והאנשים שנהנו מתרומתכם לזולת, יש מילה אחת פשוטה - תודה.

שלכם,
רון חולדאי

יקירי תל-אביב-יפו | תש"פ - 2020

נאהדה סכים

דוד קאפח

פרופ' ארדון רובינשטיין

נח רזניק

זהבה שילון

רנה שינפלד

עו"ד מיכאל קליינר

יהודה המאירי

ד"ר עמירה אבישי

גברי בנאי

יונתן דנילוביץ'

תקוה וינשטוק לוריא

ברטה ימפולסקי

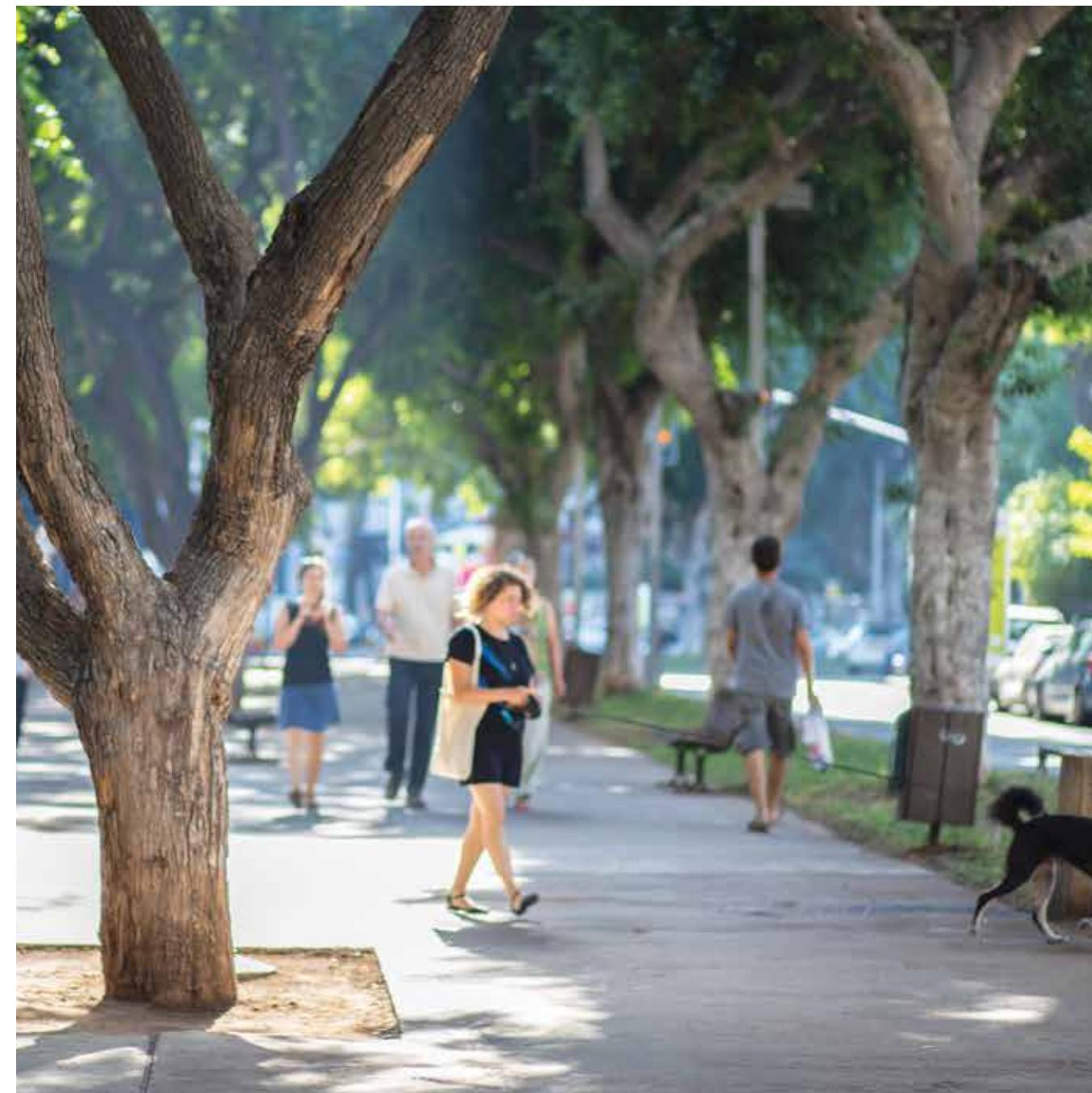
הלל מרקמן

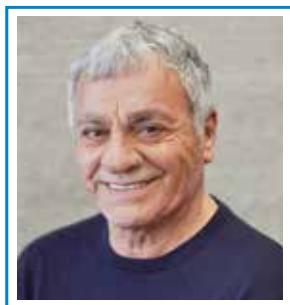

שייקה לוי

ד"ר דן מירקין

גברי בנאי

במהלך השנים הופיע גברי עם הגששים אלפי פעמים והשתתף בסרטי פולחן אהובים כגון: שלאגר, הקרב על הוועד וגבעת חלפון אינה עונה.

לאחר פירוק הגששים, המשיך גברי להופיע בטלוויזיה, בקולנוע ועל גבי בימות ישראל. הוא הנחה לצד ישראל אהרוני את סדרת הטלוויזיה "דרך האוכל" וערך את הספר, "אז מה היה לנו שם", המאגד את פניני הלשון הגששית, אשר הפכו לחלק בלתי נפרד מן השפה המדוברת שלנו.

משנת 2015 מעלה גברי בנאי עם בנו אורי את המופע "ירושלים של בנאי", מופע נוסטלגי המספר על שורשיה של משפחת בנאי: על הילדות במחנה יהודה ועל הדמויות הססגוניות שליוו את משפחת בנאי לאורך השנים. בשנת 2000, זכה עם הגששים בפרס ישראל, בעבור תרומתה המיוחדת של הלהקה לחברה הישראלית.

גברי חי בתל-אביב יפו כל חייו, הקים בה משפחה והוא אוהב את העיר ואת תושביה בכל ליבו.

גברי, גבריאל בנאי, שחקן, קומיקאי ואגדת בימה אמיתית, נולד בשנת 1939 בירושלים. גברי גדל בשכונת מחנה יהודה, בן למשפחה ברוכת ילדים, שהצמיחה כמה מן האמנים הגדולים בתולדות ישראל. ובהם אחיו יוסי, יעקב, יצחק וחיים בנאי.

בחגיגות הבר מצווה שלו הופיעה להקת הנח"ל, בה היה חבר אחיו יוסי. מאותו רגע חלם גברי להצטרף ללהקה. עם גיוסו הגשים את החלום ובמהלך שירותו בצבא הופיע עם אמנים כגון אריק איינשטיין, יהורם גאון וגם עם ישראל (פולי) פוליאקוב.

לאחר שחרורו, הצטרף אל להקת התרנגולים, בה היו חברים גם פולי ושייקה לוי. אמרגן הלהקה, אברהם דשא (פשנל), חש, שהחיבור בין שלושת השחקנים הצעירים טומן בחובו פוטנציאל קומי נדיר, והציע להם להקים להקת בידור חדשה - "הגשש החיזור".

הגשש החיזור זכתה להצלחה אדירה, שינתה את עולם הבידור הישראלי מן הקצה אל הקצה ומערכוני הלהקה הפכו לנכסי צאן ברזל של התרבות שלנו.

ד"ר עמירה אבישי

22 שנה (1985-2007) הייתה עמירה בתיכון עירוני ט' מורה לאנגלית ומחנכת. שאיפתה העיקרית בעבודתה בדרום העיר הייתה להביא את התלמידים ללימודים אקדמיים.

עבודתה החינוכית בעירוני ט' כללה גם - ליווי והנחיית מועצת התלמידים; הקמה וניהול של "פורום ט'", מסגרת בלתי פורמלית למפגשי מורים-הורים-תלמידים; חשיפת תלמידי ביה"ס לאופרה הישראלית; השתתפות במפגשי מורים יהודים ופלסטינים והנחית סמינרים לתלמידי עירוני ט' בנושא הקונפליקט הישראלי-פלסטיני; אחריות על קליטת העולים מבריה"מ בביה"ס ועוד. עמירה גם צילמה והפיקה סרט דוקומנטרי, "רוסים הביתה", על הקונפליקט החברתי-תרבותי בין תלמידי שכונות הדרום לבין העולים מבריה"מ. ב-1997, עקב פנייה של אנשי חינוך מיפו ובהם ביניהם עומר סיקסיק, ראש האגודה למען ערביי יפו, תלמיד לשעבר של עמירה, בנתה עמירה דגם להקמת בייס רב-תרבותי לערבים ויהודים. בשיתוף האגודה למען ערביי יפו ועם פרופ. דוד חן, ראש בייס לחינוך באוניברסיטת ת"א הפרויקט נעצר אצל ראש העיר רוני מילוא.

עם צאתה לגמלאות סיימה עמירה לימודי משפטים, וב-2010 הוסמכה לעורכת דין. עמירה היא אימא למרב, גם היא עורכת דין וסבתא לליבי ולזהר.

ד"ר עמירה אבישי, אשת חינוך, עורכת דין ופעילה למען אוכלוסיות מוחלשות בעיר, נולדה בשנת 1946 בתל-אביב, בת להורים ילידי העיר, נכדה לסבתות וסבים שבאו לארץ מתימן לפני מלחמת העולם הראשונה והתיישבו בשכונת מחנה יוסף שבנווה צדק. עמירה למדה בביה"ס היסודי בר-כוכבא ובתיכון - בעירוני י', אליאנס.

לאחר שירותה בצבא סיימה תואר ראשון בצרפתית ואנגלית באוניברסיטת תל-אביב.

בשנים 1970-1977 הייתה מורה לאנגלית בתיכון עירוני מקיף י"ב לערבים ביפו. העבודה הזאת הייתה בעבורה חוויה מעצבת חיים. נוצר קשר עמוק בין עמירה לתלמידיה, למשפחותיהם ולקהילה. בתוך כך היא התוודעה למצוקות הכלכליות, החברתיות והפוליטיות של ערביי יפו.

בשנת 1977 נסעה ללמוד ללמוד בניו יורק ולעבוד בה. את לימודי הדוקטורט השלימה באוניברסיטת קולומביה השלימה ב-1991.

לאורך השנים היא פועלת לקידום דו-קיום בין יהודים לערבים ונותנת סיוע משפטי בהתנדבות לתושבים ביפו, לאתיופים בתל-אביב ולנוזקים אחרים.

בתחילת שנות ה-80, עם חזרתה לארץ, הייתה עמירה ממקימות ארגון אל"ן - אימהות לא נשואות וחברת ועד פעילה. הארגון פעל להפצת מידע ולהעלאת מודעות ציבורית לצרכים של אימהות יחידניות וילדיהן.

תקוה וינשטוק לוריא

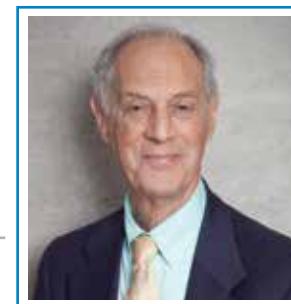
יוסף הפטמן. כתיבתה צדה את עינו של עורך מעריב, הד"ר עזריאל קרליבך, ובשנת 1949 הצטרפה לעיתון. תקווה הייתה מן העיתונאיות הראשונות בישראל והיא פתחה את הדלת בעבור דור חדש של כותבות. במעריב היא כתבה כתבות ופיליטונים, ובמשך שנים ארוכות כיהנה כחברת מערכת. בתוך כך פרסמה מדור קבוע במגזין "את" ומדורים ב-"על המשמר" וב-"משמר לילדים". תקוה וינשטוק לוריא פרסמה כמה ספרים ובהם ספר נוער בשם "נמרים בעין גדי", ספר סמי-אוטוביוגרפי בשם "בעקבות האב האבוד" וספר, שעסק בחיי בעלה המנוח, המשורר ירוחם לוריא.

תקוה חשה קשר עמוק לעיר תל-אביב-יפו, העיר שבה פעלה וכתבה כל חייה.

העיתונאית והסופרת תקוה וינשטוק לוריא, נולדה בשנת 1925 בפאריס, ובילדותה התגוררה בפתח תקווה. התחנכה בבית ספר יסודי במושבה ובגימנסיה "אחד העם" שבפתח תקווה, והמשיכה ללימודי ספרות והיסטוריה באוניברסיטה העברית בירושלים.

בשנת 1944 עברה להתגורר באופן קבוע בתל-אביב-יפו, ומאז היא תושבת העיר. בצעירותה הייתה פעילה בויצ"ו וכיהנה בתור יושבת ראש ויצ"ו הצעירה. בתפקיד הזה הפיצה את התרבות ואת המנהגים הישראליים ברחבי העולם והתנדבה לסייע לבני נוער מן השכונות שבדרום העיר.

תקוה וינשטוק לוריא נדבקה בחיידק הכתיבה בגיל צעיר, וכילדה כתבה חיבורים, שירים ופרוזה. את דרכה העיתונאית החלה ביומן הבוקר, בעריכת

יונתן דנילוביץ'

לאירוע מכונן. בית הדין פסק לטובתו וקבע, שמדובר באפליה אסורה על פי חוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, ערעורה של אל-על נדחה בכמה ערכאות ועידן חדש נפתח לחברי הקהילה.

מאותו פסק דין נהפך הממסד והחברה הישראלית לפתוחים הרבה יותר ולסובלניים כלפי הלהט"בים.

בתחילת שנות התשעים הקים יונתן דנילוביץ' את ארגון תהלי"ה - ארגון תמיכה להורים, אשר ילדיהם יוצאים מן הארון.

בשנת 2015, במלאת 40 שנה לאגודה למען הלהט"ב זכה להיכלל בין ארבעים המשפיעים בתולדות הקהילה.

יונתן דנילוביץ' פעיל גם כיום בארגונים שונים הפועלים למען הקהילה הגאה, בעלי החיים, איכות הסביבה וזכויות האדם. בזכות אומץ ליבו, מאות אלפי ישראלים גאים נהנים משוויון זכויות ומחיים בטוחים ומאושרים, ועל כך אין ראוי ממנו לקבל את התואר יקיר תל-אביב-יפו.

יונתן דנילוביץ', פעיל זכויות אזרח ומן הפעילים הבולטים בקהילת הלהט"ב הישראלית, נולד בדרום אפריקה בשנת 1945. בתור בן למשפחה ציונית עלה ארצה בשנת 1971 והשתקע בתל-אביב יפו.

אחרי שנה החל לעבוד בחברת אל-על ובה התקדם לתפקיד כלכל. בשנת 1978 הצטרף לאגודה למען הלהט"ב והפך לאחד מראשיה. רבים ממפגשי האגודה היו בביתו שבשדרות בן גוריון, ושם ניצתה אש המאבק הלהט"בי למען שוויון זכויות.

אלה היו ימים קשים לבני הקהילה, אך על אף האווירה הציבורית העוינת, הפיק יונתן בשנת 1979 כינוס של ארגוני להט"ב יהודיים. האירוע, שנחשב למצעד הגאווה הראשון בישראל נערך בכיכר מלכי ישראל ומרבית המשתתפים הגיעו מחו"ל. ויונתן היה בין המשתתפים הישראליים היחידים.

בשנת 1989 הגיש תביעה תקדימית נגד חברת אל-על, בגין אפלייתו בזכות לכרטיסי טיסה חינם לבן זוגו, לעומת בני זוג שאינם בני אותו המין. הייתה זאת גולת הכותרת של פעילותו למען הקהילה, ופסק הדין שניתן נהפך

וכוראוגרפית הבית. ביצירותיה אפשר למנות כוראוגרפיות חדשות ליצירות קלאסיות כמו מפצח האגוזים והיפהפיה הנמה, לצד יצירות בלט מקוריות כמו לרקוד לפי שירים, גורה לידר, אקסטזי מדיאה, אופטימוס ועוד רבים אחרים.

בשנת 2004 חנכו בני הזוג בית ללהקת הבלט הישראלי ברחוב הר נבו 4, ובהיכל הזה גם נקבע משכנו של המרכז לבלט קלאסי.

עתה ברטה ימפולסקי והלל מרקמן יכולים להביט בגאווה על מפעל חייהם. הם הקימו מפעל לתפארת נגד כל הסיכויים, העמידו דורות של רקדנים והציבו את תל-אביב על מפת הבלט העולמית.

בשנת 1967 ייסדו ברטה והלל אנסמבל צנוע בשם "הבלט הקלאסי מחולון" שבו שישה רקדנים בלבד. תקציב הלהקה מומן מן הכספים של שיעורי בלט, שהעבירו השניים ברחבי הארץ. הופעת הבכורה הייתה באולם רינה בעיר, והתוכנית כללה דואטים מתוך יצירות בלט מפורסמות.

העבודה הקשה השתלמה. ההרכב הצנוע פרח ונהפך ל"להקת הבלט הישראלי", שנכלל בין מוסדות התרבות החשובים בישראל. בשנת 1970 פתחו בני הזוג את המרכז לבלט קלאסי, המוסד החשוב בארץ ללימוד אמנות הבלט הקלאסי. הלהקה הופיעה בכל רחבי ישראל וזכתה להצלחה ולביקורות נלהבות גם ברחבי העולם.

מאחורי סגנונו הניאו קלאסי הייחודי של הבלט עומדת ברטה ימפולסקי, אשר שימשה 45 שנים המנהלת האמנותית

ברטה ימפולסקי והלל מרקמן

ברטה למדה בבית הספר של הבלט המלכותי בלונדון, והלל למד בבית הספר הידוע לבלט של רמברט בעיר. בתוך כך הם המשיכו להשתלם אצל מורים ידועי שם כמו קתלין קרופטון וטניה תמרובה.

מתחילת דרכם המקצועית רקדו השניים בתור סולנים בלהקות רבות ברחבי העולם, בין השאר בצרפת, בשווייץ, בבלגיה ובארצות הברית.

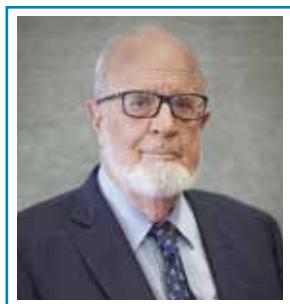
בשיאה של קריירה בינלאומית מצליחה החליטו בני הזוג לשוב לישראל. בחזונם הם ראו להקת בלט קלאסי ישראלית, אשר תצמיח את רקדני העתיד ותנגיש את אמנות הבלט לקהל הישראלי. ההתחלה לא היתה קלה.

כוריאוגרף הבית של ה"אמריקן בלט תיאטר", אנתוני טיודור, אמר פעם, כי יש שני דברים בישראל שהם בגדר נס - האחד הוא מים והשני בלט. על הנס השני - להקת הבלט הישראלי - ממונים ברטה ימפולסקי והלל מרקמן.

ברטה ימפולסקי נולדה בפאריס בתחילת שנות השלושים. בגיל שנתיים עלתה עם משפחתה לארץ ישראל והשתקעה בחיפה. כשמלאו לה 14 החלה ללמוד ריקוד בסטודיו לבלט של המורה ולנטינה ארכיפובה, ונשבתה במהרה בקסמי הבלט.

הלל מרקמן נולד בחיפה. את אהבתו לבלט הקלאסי גילה בגיל מאוחר יחסית: במהלך שירותו בצבא בחיל הים.

ברטה והלל נפגשו בסטודיו לבלט, התאהבו, ולאחר שלוש שנים נישאו ונסעו ללונדון, להמשך לימודיהם.

ד"ר דן מירקין

במהלך השנים סייע בהתנדבות לפרויקטים השונים שהקימה קרן תל אביב לפיתוח, ולאחר יציאתו לגמלאות המשיכו אנשי משרדו להעניק לה תמיכה משפטית.

דן מירקין ייחד את חייו לפעילות התנדבות למען תושבי תל-אביב-יפו. הוא עסק, ועדיין עוסק, בפעילויות התנדבות בתחום קליטת העלייה ופעיל בעמותה המסייעת ליוצאי אתיופיה. בין השאר, הגיש עתירה לבג"ץ ודרש לנקוט צעדים נגד שוטרים, אשר תקפו חייל בן העדה האתיופית, בעודו רוכב על אופניו.

דן מירקין מכהן בתור חבר הנהלת עמותת "עתים" - עמותת התאטרון של דינה ירושלמי, חבר בהנהלת עמותת הנבל והזמיר, יו"ר ועדת השופטים בתחרות הנבל ה-18 ופעיל בהתנדבות בעמותת "קרן גריי", המסייעת לצופי ים.

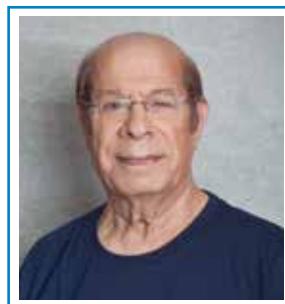
מוקד פעילותו הציבורית, המקצועית והאקדמית, היה תמיד בעיר תל-אביב-יפו והוא הקדיש את חייו לפעילות בעבור כל אחד ואחד מאתנו.

ד"ר דן מירקין, משפטן, יזם וממעצבי עולמות התרבות, החברה והכלכלה של תל-אביב-יפו, נולד בצרפת בשנת 1937. עלה ארצה עם משפחתו שנה מאוחר יותר והוא חי בעיר תל-אביב-יפו משנת 1941.

ד"ר מירקין התחנך בבית הספר תל נורדוי ובגימנסיה העברית הרצליה. לאחר שירותו בצבא היה עיתונאי בהארץ ובמעריב. בוגר הפקולטה למשפטים של אוניברסיטת תל אביב ובעל תארים אקדמיים רבים אחרים.

בשנות השבעים החל לעבוד בתור עורך דין פעיל. תחילה היה מתמחה ובהמשך בעלים של משרד ד. מירקין ושות', שהתמחה בהגנה על זכויות האזרח ובזכויות יוצרים.

משרדו היה מעורב בהקמת פרויקטים עירוניים רבים ובהם: האופרה הישראלית החדשה, מרכז סוזן דלל, קרן תל אביב לפיתוח, הספרייה למוסיקה, מרכז פליציה בלומנטל, מכון תל אביב לחזנות, מגדל האשפוז ע"ש אריסון ומרכז החתירה ע"ש עמיחי ועוד רבים אחרים.

שייקה לוי

במהלך השנים כיכב שייקה לוי בסרטי קולנוע רבים ובהם: סיניה, פורטונה, ארבינקה, גבעת חלפון אינה עונה, שלאגר והקרב על הוועד.

בשנת 1993 מונה לתפקיד יו"ר אמ"י, אגודת אמני ישראל, והחל לשמש חבר הנהלת אשכולות, החברה לזכויות מבצעים של אמני ישראל, תפקיד שהוא ממלא עד היום. בשנת 1996 פרסם את הספר "סיפורים עם רוטב", ספר בישול פרי עטו, המכיל סיפורים משעשעים מן החיים, לצד עשרות מתכונים.

בשנת 1999 הוציא את אלבום הסולו הראשון שלו "שייקה לוי", ובעקבותיו את האלבומים כמו שקיוויתי ודור 3.

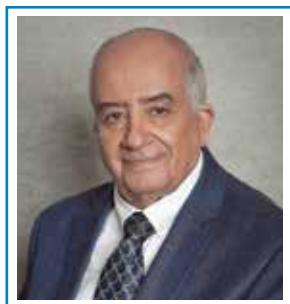
היום שייקה לוי משמש פרזנטור של חברות מסחריות שונות, ממשיך להופיע וחי את תל-אביב-יפו, העיר שנכנסה לו ללב ולנשמה.

שייקה לוי, קומיקאי, שחקן, מעמודי התווך של הבידור בישראל, נולד בקהיר שבמצרים, בשנת 1939.

שייקה עלה ארצה עם אמו, אחיו ואחותו בשנת 1944, ובשנות ילדותו התגורר בקיבוצים עין הים, עין כרמל וגבעת ברנר. שירת בלהקה הצבאית של פיקוד הגדנ"ע ובלהקת פיקוד מרכז. לאחר שחרורו מן הצבא הצטרף לתיאטרון הקאמרי ושיחק במחזה "הלילה השנים עשר".

שייקה לוי הצטרף אל התרנגולים, ושם פגש את גברי בנאי ואת ישראל (פולי) פוליאקוב.

בשנת 1963 הקים עם גברי, פולי ואברהם דשא פשנל את להקת הגשש החיוור. ההרכב זכה להצלחה אדירה. המערכונים ושירי הלהקה עיצבו את פניה התרבותיים של ישראל, ופניני הלשון של שייקה וחבריו בגשש החיוור הפכו לשגורים בפי כל אחד ואחד מאתנו.

דוד קאפח

דוד קאפח כיהן בתפקידים מקצועיים בכירים בכלכלה ובבנקאות המוניציפלית ובהם במשך כ-25 שנה, כמנכ"ל בנק דקסיה ישראל, לשעבר אוצר השלטון המקומי. בתקופת כהונתו שודרג הבנק ממעמד של מְסֻלָּקָה למעמד של בנק מסחרי ייחודי בעל רישיון בנקאי מלא ואף בשליטה בינלאומית ונהפך למוביל במתן שירותי בנקאות ואשראי לשלטון המקומי. פעילותו הבנקאית של דוד קאפח תרמה רבות לִיצִיבוֹת הַרְשׁוּיֹת המקומיות, יציבות, שממנה נהנתה גם תל-אביב-יפו, מן הַלְקוּחוֹת הגדולים של הבנק.

בתוך כך ייסד את בית הספר הגבוה למנהל כספי להכשרת עובדי הַרְשׁוּיֹת המקומיות והוא מכהן בהתנדבות בתור יו"ר של בית הספר גם היום, לאחר שיצא לגמלאות.

דוד קאפח נושא את לפיד האמנות האתנית אל הַעֲתִיד, הוא חי בתל-אביב-יפו, אוהב אותה ורואה בה עיר של חיבורים, נקודות מפגש והשקה בין תפיסות עולם שונות, ערכים ותרבויות כאשר להשקפתו לכולם יש מקום וממשיך לפעול לשימור אוצרות התרבות שלנו.

דוד קאפח, ממשמרי התרבות והאמנות בתל-אביב-יפו, נולד בשנת 1945 בתימן, נצר למשפחה בעלת מסורת מופלאה ושורשית ונכדו של הרב הראשי בגולת תימן. עלה לישראל בגיל 3. גדל ברמת גן, שירת בצה"ל בתור קצין, בעל תואר ראשון בכלכלה וסוציולוגיה מאוניברסיטת בר אילן ותואר שני במנהל עסקים מאוניברסיטת תל אביב.

ב-20 השנים האחרונות דוד גר בתל-אביב-יפו. הוא משמש בהתנדבות כעשרים וארבע שנים יו"ר הנהלת תאטרון המחול והמרכז האתני הרב-תחומי ענבל. את תאטרון מחול ענבל ייסדה בשנת 1949 הרקדנית והכּוֹרְאוֹגְרֵפִית, שרה לוי-תנאי, כדי להמשיך את המסורת קְעֵשִׁירָה של תרבות יהודי תימן ולשלב אותה ביצירה מודרנית עכשווית. התאטרון, שעמד על סף סגירה, שינה כיוון תחת הנהגתו והפך לאבן שואבת לקהל הרחב מתל-אביב-יפו ומחוצה לה. פעילות המרכז האתני הרב-תחומי מְקִיפָה היום כ-200 אִירוֹעִים בשנה וכ-85 הופעות של לְהִקֵּת המחול ענבל.

הוא נחשב לאחד מראשי קהילת "קוממיות אברהם" האשכנזית וקהילת "אבי דוד" התימנית. בקיאותו בשתי המסורות בו-זמנית משקפת את תפיסת עולמו, המעודדת שילוב וחיבור לצד שימור הייחודיות של קהילות ישראל.

נאהדה סכיס

היא פעילה כבר שנים ארוכות בתאטרון הערבי-עברי, בתאטרון אלסראייה, ומתנדבת בעמותת אלמנארה, המקדמת בעלי מוגבלות בחברה הערבית.

נאהדה גם פועלת בתחום ההעצמה הנשית. היא פעילה בעמותת אחותי, תנועה פמיניסטית-מזרחית, המסייעת לנשים מאוכלוסיות מוחלשות, ומכהנת בהנהלת עמותת "ערוס אלבחר (כלת הים) לאישה ביפו", אשר חרטה על דגלה את הגברת מעורבותן של הנשים הערביות ביפו ועשייתן בקהילה.

נאהדה מתגוררת ביפו כל חייה והקימה משפחה לתפארת. היא הדביקה את ששת ילדיה ברוח ההתנדבות וגם הם פעילים למען שלום ואחוה.

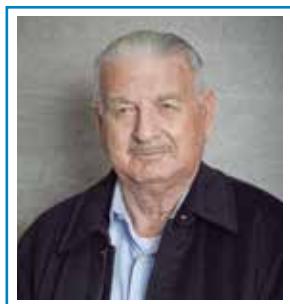
נאהדה סכיס פועלת לקירוב לבבות ודו קיום בין ערבים ליהודים ומרצה על האסלאם ועל השלום בכל רחבי ישראל. היא אימצה אל לבה את אמירתו של הרצל - "אם תרצו אין זו אגדה" ומאמינה, שאם נדע להקשיב זה לזה ולפעול יחד, השלום בוא יבוא.

נאהדה סכיס, מן הפעילות הבולטות למען דו קיום בין יהודים לערבים ולמען הקהילה היפואית, נולדה ביפו בתחילת שנות הארבעים. רוח ההתנדבות החלה לפעום בקרבה עוד כשלמדה בבית הספר היסודי.

אהבתה הגדולה לספרות ולשירה באה לידי ביטוי כאשר נרשמה ללימודי ספרות באוניברסיטת תל אביב. לאחר הלימודים החלה לשמש מורה לספרות בתיכון המקצועי עמל שביפו. אחר כך הייתה רכזת חינוך חברתית. בתפקיד הזה הפגישה בין נוער יהודי לערבי מכל רחבי המדינה. המפגשים המרגשים בין בני הנוער נגעו בלבה וסימנו בעבורה את הדרך, שבה תצעד בעתיד.

נאהדה סכיס מייחדת את חייה למען הקהילה, תרומה אשר מתבטאת בהיותה חברה בעמותות רבות הפועלות לתועלת הציבור.

לפני 35 שנים הצטרפה להנהלת עמותת ראבטה, העמותה הראשונה שהוקמה ביפו ועסקה בהעצמת נשים ושירות לקהילה.

נח רזניק

נח ייצג בכבוד את המדינה גם כשהיה שחקן נבחרת ישראל. משחקו המפורסם ביותר במדי הנבחרת היה מול נבחרת ויילס בשנת 1958, במוקדמות אליפות העולם בשוודיה. נח, אשר שמר על הכוכב הוולשי הגדול, ג'ון צ'ארלס, הצטיין והצליח למנוע ממנו להבקיע.

עם פרישתו ממכבי תל-אביב נהפך למאמן שחקן ובין השאר, תרם לצמיחתה של קבוצת הנוער של מכבי יפו.

נוסף על היותו כדורגלן, היה נח חבר קואופרטיב דן. נח היה עשרות שנים נהג אוטובוס בעיר תל-אביב-יפו ושירת את התושבים במסירות ובאהבה. במהלך מלחמת המפרץ ובתקופת הפיגועים הקשים הוא עבד מבוקר עד לילה ולא החסיר יום עבודה אחד. נח ראה בעבודתו שליחות למען תושבי העיר ולהוקרה קיבל את הצטיינות מקואופרטיב דן ועיטור מטעם העירייה. נח ראה בעבודה דרך חיים ולכן, גם לאחר שיצא לגמלאות, המשיך להסיע תלמידים לבתי ספר ברחבי העיר.

נח נשוי לטובה ולהם שלוש בנות, ששה נכדים ושבעה נינים.

נח רזניק, כוכב כדורגל, גיבור ישראל, תל-אביבי משכמו ומעלה.

נח רזניק, מדור הנפילים של קבוצת מכבי תל אביב בכדורגל ושחקן נבחרת צה"ל. נח נולד בשנת 1933 בתל-אביב. גדל בשכונת הצריפים נורדיה, התחנך בבית הספר כרמל והחל לשחק כדורגל בגיל שמונה.

בגיל 15 התגייס לארגון ההגנה והשתתף בהפגנות נגד מדיניות הספר הלבן. בעבור פעילותו האמיצה במהלך ההפגנות קיבל את אות ההגנה.

בשנת 1947 הצטרף לקבוצת הנוער של מכבי תל-אביב וזכה עמה באליפות המדינה. נח כיכב בתפקיד החלוץ המרכזי והיה מלך שערי הקבוצה.

בשנת 1952 התגייס לצה"ל. לחם בכל מערכות ישראל ובמלחמת יום כיפור נפצע מרסיס ברגלו ברמת הגולן. במלחמה זאת הציל את חייהם של 20 חיילים, שאותם פינה לבית החולים תחת הפגזות כבדות של הצבא הסורי.

בשנת 1952 הצטרף לקבוצת הבוגרים של מכבי תל-אביב. נח, ששיחק הן בתור מגן והן בתור בלם, נחשב לאחד מן השחקנים הגדולים בתולדות המועדון. הוא שיחק לצד כוכבים מיתולוגיים כאיציק שניאור, יוסף מרימוביץ, אברהם בן דורי, אלי פוקס ושייע גלזר, וזכה עם חבריו ב-4 אליפויות וב-4 גביעי מדינה וכבש 20 שערים במשחקים רשמיים.

פרופ' ארדון רובינשטיין

בשנת 1978 נקלע לזירת פיגוע "אוטובוס הדמים", שבו נרצחו 35 ישראלים ונפצעו 71. פרופ' ארדון היה הרופא היחיד בשטח, שטיפל מתוך חירוף נפש בפצועים רבים.

פרופ' ארדון רובינשטיין מילא בהתנדבות תפקידים ציבוריים רבים ובהם: יו"ר ועד רופאי בתי החולים העירוניים בתל-אביב-יפו, נשיא האגודה הישראלית לחקר, מניעה וטיפול בטרשת עורקים ונשיא האגודה הישראלית לסוכרת. בתפקידו זה ארגן כינוסים לאומיים ובין-לאומיים, שזכו לתהודה וליוקרה רבה בקהילה המדעית.

משנת 2013 ועד לשנת 2017 כיהן בתור נשיא האגודה הישראלית לסוכרת. בשנת 2010 החל לטפל בהתנדבות בפליטים שהגיעו מאפריקה במרפאה, שהוקמה בתחנה המרכזית החדשה. כאשר הבחין, כי פליטים רבים חולים בסוכרת נעורים, החליט להקים את מרפאת הסוכרת לפליטים. במסגרת התנדבותו במרפאה נלחם כדי להשיג לחולים תרופות יקרות ומכשירים רפואיים וכך עזר להציל את חייהם.

פרופ' ארדון רובינשטיין הוא רופא מזן אחר, המשלב ידע מקצועי נרחב, סבלנות וחמלה, עם רצון להיטיב עם כל אדם באשר הוא אדם.

פרופ' ארדון רובינשטיין, רופא בכיר ומתנדב, נולד בתל אביב בשנת 1944. מרבית בני משפחתו היו רופאים וכבר, כשהיה ילד, חלם גם הוא להיות רופא.

פרופ' ארדון רובינשטיין שירת בצה"ל בחיל התותחנים וסיים את שירותו בצבא בחיל הרפואה בדרגת סגן אלוף. למד מיקרוביולוגיה באוניברסיטת תל-אביב, ורפואה ותולדות האמנות באוניברסיטה העברית. התמחה ברפואה פנימית בבית החולים רוקח שבתל-אביב-יפו. בזמן התמחותו, וגם שנים אחריה, התנדב בקייטנת הצנחנים, קייטנת יתומים ואלמנות של חללי הצנחנים. הוא ליווה את טיולי הקייטנה, והעניק טיפול רפואי לילדים, לאימהות ולאנשי הצוות.

לאחר שסיים את התמחותו ברוקח, התמחה במחלות מטבוליות בבית החולים הר סיני שבניו יורק.

כשחזר ארצה שימש רופא פנימי בכיר, כיהן בתור סגן מנהל מחלקה פנימית וניהל את המחלקה הפנימית בבית החולים רוקח עד נעילתו. בתוך כך התמנה למנהל היחידה המטבולית, שעסקה בעיקר בתחומי הסכרת והשומנים בדם. כתב כ-150 מאמרים מדעיים, 2 ספרים בתחום מניעת מחלות לב והשתתף בכנסים רבים בארץ ובחוץ לארץ. יום הוא משמש פרופסור מן המניין באוניברסיטת תל-אביב.

רנה שינפלד

לאחר כ-20 שנה עזבה רנה את להקת בת-שבע ובשנת 1979 ייסדה את תאטרון המחול רנה שינפלד, שבו פועלים להקה, בית ספר וסדנה. לתאטרון המחול היא יצרה יותר ממשישים מחולות, ורבות מיצירותיה נהפכו לנכסי צאן ברזל של המחול הישראלי ובהן "חוטמים של סולו", "פחים ושיער", "מקלות ובלונים", "גלים", "חוטמי משי" ועוד.

בעבודתה יצרה שפת מחול ייחודית, המשלבת חפצים, קולות אדם, יסודות מן הבאוהאוס, שירה, וידאו, מוזיקה וציור. לצד היותה ממשיכת דרכה של מרתה גרהם, פנתה לדרכים חדשות ושילבה בעבודתה יסודות מן הבאוהאוס, מתאטרון המחול והמחול העכשווי.

רנה שינפלד זכתה בפרסים רבים בארץ ובעולם. מורה דגולה, שגידלה דורות של רקדנים, כוראוגרפים, מורים ומנהלי להקות. בהיותה מקור השראה למוזיקאים, ציירים, צלמים, משוררים ופסלים היא העשירה את התרבות והאמנות הישראלית ובתוך כך היא ממשיכה ליצור ולהיות שגרירה של ישראל, של תל-אביב-יפו ושל המחול שלנו בכל רחבי תבל.

הניו יורק טיימס כתב עליה: "אחת הרקדניות החשובות בדורנו" וסיפור חייה במידה רבה הוא סיפורו של המחול הישראלי.

רנה שינפלד, רקדנית, כוראוגרפית ומורה למחול, נולדה בתל-אביב בשנת 1938. התחנכה בבית ספר יסודי במרכז ובתיכון גאולה.

רנה החלה לרקוד בלט קלאסי בגיל 12 בסטודיו של מיה ארבטובה, וכאשר צפתה בהופעה של מרתה גרהם, הכהנת הגדולה של המחול המודרני, נשבתה בקסמי המחול המודרני. לאחר שחרורה מצה"ל קיבלה מלגה ללימודי מחול בבית הספר למחול מודרני של מרתה גרהם ויצאה ללמוד בניו יורק. בהמשך קיבלה מלגה גם בבית הספר ג'וליאד ללאמנויות הבימה שבניו יורק, ובו הרחיבה את לימודיה.

עם סיום לימודיה חזרה ארצה והקימה להקת מחול בת אחד-עשר רקדנים. הברונית בת-שבע דה רוטשילד התרשמה מעבודתה וביקשה ממנה להקים במשותף את להקת בת-שבע. רנה נסעה לניו-יורק, עבדה עם מרתה גרהם וכוראוגרפים אחרים וגיבשה רפרטואר.

בשנת 1964 שבה ארצה והקימה רשמית את להקת בת-שבע. בת-שבע זכתה להצלחה אדירה בארץ וברחבי העולם ורנה שימשה בה רקדנית ראשית, כוראוגרפית, מורה ומנהלת. בלהקת בת-שבע, עשתה כארבעים תפקידים, פרי יצירתם של הכוראוגרפים הגדולים בעולם.

זהבה שילון

בעבור פעילותה למען העולים זכתה בשנת 1999 למגן הוקרה מידי שר הקליטה.

לפני כשלוש שנים זהבה גלשה בעמוד הפייסבוק ונתקלה בהספד שכתבה גולשת על סבא שהלך לעולמו. הסיפור המרגש נגע בלבה והיא החליטה לפעול למען השקופים של השכונה - הקשישים. בשיתוף מנהל הקאנטרי המקומי והגברת שגית רוטברט, הקימה זהבה מועדון חברתי לבני גיל הזהב. מועדון "זהב בנחלה" הפך לגולת הכותרת של פעילותה ומשמש בית שני לקשישי השכונה. נפגשים בו עשרות קשישים, נהנים מהרצאות, מטיולים, מפעילויות ומאירועים מיוחדים בחגים. מתנדבי המועדון מספקים שירותי הסעות לקשישי השכונה ונוסף על כך - גייס המועדון כסף לקניית קלנועית, המשמשת להסעת התושבים.

זהבה אינה נחה על זרי הדפנה והיא ממשיכה לפעול במרץ לשיפור איכות החיים של תושביה המבוגרים של תל-אביב-יפו והשכונה.

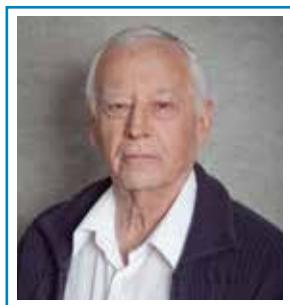
זהבה שילון, מפעל חסד של אישה אחת, נולדה בשנת 1947 בהרצליה. זמן קצר לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר בשכונת התקווה שבתל-אביב-יפו. למדה בבתי הספר רמב"ם ומשה הס ובתיכון מקווה ישראל וסיימה בהצלחה את לימודיה בבית הספר הגבוה לאמנויות הבימה "בית צבי".

זהבה התחנכה על ערכי הנתינה וההתנדבות. אמה הייתה חברה בחוג נשות ויצו, וזהבה נהגה להסתובב בין בתי השכונה ולגייס תרומות לארגון.

בשנת 1969 הצטרפה לחברת אל-על כדיילת אויר וארבע שנים לאחר מכן נישאה לבמאי והיוצר יגאל שילון. להם 4 ילדים ו-5 נכדים. בתחילת שנות השמונים עברה המשפחה להתגורר בשכונת נחלת יצחק, וזהבה החליטה להתמסר לתחום ההתנדבות.

בשנת 1980 הצטרפה זהבה לארגון ויצו ומאז היא פועלת לרווחת תושבי העיר - עולים, נזקקים, קשישים, ילדים ואימהות יחידניות.

זהבה הקימה בשכונת נחלת יצחק שלושה חוגי נשים ובלטה בפעילותה הייחודית לקליטת עלייה בשכונה ובעיר. בין השאר הקימה כיתות אולפן, ארגנה פעילויות לאיסוף בגדים והיא עורכת סדר פסח גדול למאות עולים זה יותר מ-12 שנים.

יהודה המאירי

ונציב התלונות. הוא כיהן משך שנים כחבר ועד בשכונת ל' והיה נציגה בוועדי השכונות. במסגרת זו והתאם להתמחותו הציע לעיריית תל-אביב וראשל"צ קוד אתי ואמנת שירות להתנהלות העיריות. על פעילותו בפרט ובעיר בכלל קיבל מהעירייה תואר של פעיל מצטיין בהתנדבות. הוא כיהן בעבר כדירקטור בחברות וארגונים ציבוריים, כדמ"ץ בחברת החשמל וכחבר בחבר הנאמנים של המכללה האקדמית חולון והמכללה ההנדסית ע"ש סמי שמעון. משך שנים כיהן גם כחבר מועצת לשכת המבקרים הפנימיים. בשנים 1995-1996 ניהל את מפקד האוכלוסין של למ"ס בתל-אביב רבתי.

בשנת 2013 נבחר לכהן כחבר מועצת עיריית תל-אביב-יפו, מטעם רשימת הגמלאים. עד סיום הקדנציה, בשנת 2018, שימש בין השאר מ"מ רה"ע בתפקיד יו"ר ועדת המשק לשעת חירום, חבר בוועדת הכספים, בהנהלה ובוועדה המקומית לתכנון ולבנייה ויו"ר הוועדה לייעול ולשיפור השירות. פעילותו בוועדה הזאת תרמה גם לשיפור הנגישות למוגגלי ניידות, לאיתור תושבים העשויים להזדקק לסיוע בשעת חירום, זירוז הטיפול בפניות הציבור ושיפור הפיקוח על הבטיחות בשבילי האופניים. בהיותו חבר בוועדה לקידום מעמד האישה בעירייה, העלה הצעות והמלצות רבות שסייעו לשיפור המצב הקיים.

יהודה מתגורר בתל-אביב-יפו יותר מארבעים שנה, הוא איש עבודה, חשיבה ויצירה ועשייתו הרבה למען המדינה ולמען תל-אביב-יפו, השפיעה השפעה רבה על החיים של כולנו.

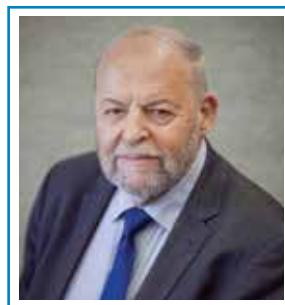
יהודה המאירי, חבר מועצת עיריית תל-אביב-יפו לשעבר, נולד בשנת 1941 בטבריה. יהודה גר במושבה יבנאל עד לסיום לימודיו בתיכון והתחנך בבית ספר יסודי ביבנאל, בתיכון הגליל בטבריה, בריאלי העברי בחיפה ובפנימייה הצבאית שלידו.

יהודה שירת בצבא בסיירת המיעוטים ובסיירת שקד והיה קצין חי"ר. השתחרר ממילואים בגיל 65 בדרגת סגן אלוף, לאחר שכהן שנים כמג"ד חי"ר ובעשור האחרון כיו"ר צוות בקרה ומבדק. משך כלל שירותו בצבא היה קרוב ליובל שנים.

בעל תואר ראשון בכלכלה ובמקצועי המדינה מן האוניברסיטה העברית ותואר שני בלימודי עבודה מאוניברסיטת תל-אביב. באוניברסיטה העברית למד גם לתעודה במינהל עסקים. בעבר כיהן גם כמרצה בתחומי התמחותו ביחידה ללימודי חוץ באוניברסיטת תל-אביב, מטעם מרכז ההסברה, במדרשות למינהל, במכון לפיריון העבודה ובמרכזי הדרכה של התעשייה האווירית ועיריית תל-אביב.

יהודה המאירי כיהן במגוון רחב של תפקידים בגופים שונים ובמקורות ציבוריות. בין השאר עבד במשרד האוצר ובנציבות שירות המדינה. בתחילת שנות השבעים שימש יועץ כלכלי ועוזר למנהל האדמיניסטרטיבי במכון ויצמן ולאחר מכן כמבקר הפנימי של המכון. הוא כיהן גם כמבקר הפנימי של מפעלי ים המלח. לפני כן שימש משך שנים רבות בתפקידי בקרה וניהול בכירים בתעשייה האווירית.

בשנת 1993 מונה לתפקיד מבקר עיריית תל-אביב-יפו

עו"ד מיכאל קליינר

מיכאל קליינר נבחר לכנסת ישראל מטעם הליכוד במהלך הכנסת העשירית, בשנת 1982. הוא היה חבר כנסת כמה קדנציות ובהן היה חבר הליכוד, גשר, חרות והאיחוד הלאומי. מיכאל קליינר היה חבר כנסת נמרץ, שפעל בתחומים רבים. בין השאר, היה חבר בוועדת הכלכלה, בוועדת הכספים ובוועדת חוקה, חוק ומשפט, כיהן בתור יו"ר ועדת העלייה והקליטה ויו"ר חזית ארץ ישראל בכנסת. הוא הוביל את המאבק להשבת כספי הפוליסות של יהודים שנספו בשואה לצאצאיהם וליורשיהם, והיה ממובילי המסע הציבורי לשחרור יונתן פולארד מן הכלא שבארצות הברית.

מיכאל קליינר כיהן בתפקידים ציבוריים שונים ובהם יו"ר מועצת המנהלים של חברת עמידר, יו"ר בנק כרמל ועוד. בכל התפקידים שמילא, נותר מחובר בטבורו לעשייה התל-אביבית.

מיכאל קליינר, משפטן, חבר כנסת לשעבר וחבר מועצת עיריית תל-אביב-יפו לשעבר, נולד בשנת 1948 בגרמניה. עלה ארצה עם משפחתו בשנת 1951 והתחנך בבית ספר הכרמל.

שירת בצבא בחיל המודיעין, ביחידה שלימים נהפכה ליחידת 8200. ובמילואים היה קצין משפטים. לאחר שירותו בצבא נרשם ללימודי תואר ראשון במשפטים באוניברסיטת תל אביב והוסמך לעורך דין.

בתקופת לימודיו באוניברסיטה התבלט בפעילותו הציבורית בקמפוס. בתחילה כיהן בתור מזכיר מועצת הסטודנטים בפקולטה למשפטים, והיה עורך עיתון הפקולטה "מחוץ לחוק" עם חנן מלצר ובצלאל בן דוד. בהמשך נבחר לתפקיד יו"ר אגודת הסטודנטים. מיכאל היה יו"ר נמרץ: הוא יזם את יום הסטודנט באוניברסיטה ודחף את הסטודנטים להיות פעילים במוסדות האוניברסיטה ובניהולה.

בין השנים 1973-1978 שימש חבר מועצת העיר תל-אביב-יפו. בתור חבר מועצה פעל לעידוד של בניית בניינים רבי קומות ולהקמת רכבת תחתית. ובתור יו"ר ועדת היטל סעד ונופש הנהיג רפורמה בתחום ההיטלים על בתי אוכל שיצרה הקפדה על מנהל תקין והגדילה את הכנסות העירייה. בין השנים 1982-1978 היה מנכ"ל המחלקה לחינוך יהודי בגולה בסוכנות היהודית.

תשל"ו-1976

ברוך אגדתי, ברוך בן-יהודה פאולה ברט, נחום גוטמן, יהודית הררי, יעקב וינשל, אברהם זברסקי, בן-ציון חומסקי, מרדכי פנחס חסון, כתריאל פישל טכורש, צבי לבון, שאול לוי, מיכאל לנדאו, מנשה מני, אליעזר פרי, אורי קיסרי, אברהם שמואל רקנטי

תשל"ז-1977

משה אונגרפלד, משה ארם, יעקב בן-סידה, יצחק בן-רובי, ברוך גילאון, חיים גלובינסקי, ברוך וינשטיין, יוסף זריצקי, טוב חבוש, יעקב לסלוי, יוסף מאירפלד, שמואל מירקין, יהודה נדיבי, שמעון סאמט, יהויכין סטוצ'בסקי, מרדכי שלום, יוסף פרידמן, שלמה פרלשטיין, אולה קזנצ'י, לוי קיפניס, רפאל קלצ'קין, חיים רזילי, ציונה תגר

תשל"ח-1978

האדמו"ר ממודוויץ, בנימין אפרתי, אברהם ברוידס, משה גולדשטיין, יוסף וולקר, פנחס טובין, אריה לובין, יהושע מאירי, שרגא נצר, יעקב פבזנר, אידמה פולאק, נפתלי פיינגולד, שלום קדמון, שלמה רביץ, צבי שוחט, זאב שנקר

תשל"ט-1979

אורי אלפרט, ראובן בן-דוד, מרים ברנשטיין-כהן, אפרים דקל, מאיר הרטמן, מרדכי ויניצקי, מקס זליגמן, נסים כהן, משה לוי נחום, טובה סנהדראי-גולדרייך, ברכה פלאי, מרדכי [מקס] קנת, משה רוזנברג, חיקל רמות

תש"ם-1980

אריה אלחנני, יוסף אפרת, יהודה ארליך, חיים בדיחי, אלוף [מיל] מיכאל בן-גל, יצחק רחמים בן-יורם, אהרון בקר, חמדה גלעדי, דב דונר, הלל כהן, פריץ לוינזון, אליעזר מטלון, יוליוס סלפטר, יחיא זכריה עמרני, צבי קלמנטינובסקי, פרופי ארוין רבאן, שושנה רסקין

תשמ"א-1981

ד"ר אפרים אילן, יצחק אפל, אהרון אשמן, שמואל ברקאי, חיים דניאלי, יוסף חלד, גבריאל טלפיר, יוסף יקותיאל, יהושע לוי, ד"ר אפרים סיני, אנדה עמיד, ד"ר מאיר קהאן, זכריה רצאבי, יחזקאל שטרייכמן, זלמן שחור

תשמ"ב-1982

מרים בן-פורת, משה גרשונוביץ מרסל ינקו, ישראל כהן, מיכאל נאמן, יצחק פישלר, פרופי ארנסט פרוידנטל, משה ציפר, אהרון רובינשטיין, שמואל רודנסקי, אברהם-חיים שומלה, זאב ו' שליצר

תשמ"ג-1983

בנימין אונגר, מיכאל אסף, יהודה גבאי, יצחק כץ, בתיה לישינסקי, אליעזר סרוקה, ג'ורג' עזאר, יעקב פרנק, שמשון קפלן, הרב יעקב רוזנטל, ד"ר דוד רוזן-צבי [רוזנצוויג], אנשל רייס, אריה שרון, יוסף רצון שרעבי

Linneah Anders

תשמ"ח-1988

יהודה אונגר, יהודה גוטהלף, יעקב הגלר, דוד טהורי, אלכסנדר יהלומי, בן-ציון כהן, הרב ד"ר שמואל זנוויל כהנא, צבי סגל, אריה סריג, יוסף פפירניקוב, ד"ר יהושע רוטנשטרייך, שרה לוי-תנאי וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ספירו דנקוב, מרים (מריה) טננבאום, מיכאל מיכאלוב

תשמ"ד-1984

הרב י.מ. אברמוביץ, השופט יצחק אורן, עו"ד י.א. אלראי, יהודא לייב בייטל, עזריאל ברושי, משה חודגל, חיים ינקלביץ, נחום יעקבי (קולקר), סעדיה כובשי, צבי לוי, פרופ' היינריך מנדלסון, רחל מרכוס-אלתרמן, ירושלים סגל, ד"ר רות רופין-פלד

תשמ"ט-1989

פרופ' שמואל אביצור, אליהו אברהם אוחנה, פרץ אוניקובסקי, גרדה אוקס, יעקב גולדין, דוד יוטן, יהודה (זיק) יעקובי, אידוב כהן, משולם לוינשטיין, לילי מנחם, צילה עמידרור, יוסף עצטה, שרגא קנטור, צבי רנר, פינחס שינמן, שלמה יעקב שלוש, שולמית תילאיוף וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מודסטה ברנק, ורני צבגרמן-מונש, סטפן רציינסקי

תשמ"ה-1985

מיה ארבטובה, ד"ר אריה ארזי, רבקה אה בורשטיין-ארבר, חיים בר-אבא, אהרון (אהרונצ'יק) בר-אל, לאה גיחון-מרגלית, ישראל דננברג, פרופ' אריה הראל, יעקב זליבנסקי, אריה פילץ, סעדיה-יפת שרעבי, אריה תורג'מן

תשמ"ו-1986

אליעזר אזולאי, ד"ר יעקב באר, מאיר ברוך, אברהם צבי ברנוביץ, צבי ברנשטיין, זאב ויינר, משה וילנסקי, אלברט ורסנו, ליפשה זמסון-סגל, נתנאל מטלון, דבורה נצר, יצחק שבטיאל, אברהם שניר, דב שפירא

תש"ן-1990

אלוף (מיל) צבי איילון, יחיאל אליאש, דוד אלמוג, ד"ר ישראל חיים בילצקי, לולה בר-אבנר, גיניה ברגר, שלמה גיטליץ, דוד גלעדי, אהרן חייכמן, דן טנאי, רבקה נתנאל, אינג' דוד שטרן, יוסף דוד שרעבי

תשנ"א-1991

ידיב אזרחי, צבי אלדובי, ד"ר יקותיאל צבי זהבי, יצחק טרובוביץ, יוסף יודסין, ציטה לינקר, ישראל למדן, רפאל מושיוב, יצחק קדמן, חינה רוזובסקה-קמינר, פרופ' יהודה רצהבי, משה שטיין

תשמ"ז-1987

אלכסנדר (סשה) ארגוב, חיים אשר, שמעון גרידי, ישעיהו (שייקה) דן, חיים חגואל, אורי טפליץ, זלמן ירושלמי, לאה עדיני, שמעון פינס, אברהם פרידמן, יצחק קור, אסתר רוזלר, מרדכי שפייזמן, הדסה שרמן-פריאל וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: רובין דימיטרוב, הלנה כורזים, יוספה לוסביצקי, רות לינדר, מריה רולירד, ידיגה שיינבאום

תשנ"ב-1992

אהרון אנקורי, אלוף (מיל) אפרים בן-ארצי, משה ברנשטיין, רעיה יגלום, אבות ישורון, יהושע כצמן, ד"ר משה לנדא, יוסף עודד, דוד עזרא, שרה עזרוני, גבריאל צפרוני, ד"ר יעקב אליעזר (אלי) תבין

תשנ"ו-1996

השופט (בדימוס) ד"ר משה בייסקי, אלימ יצחק גרציאני, אסתר הרליץ, עו"ד משה לויט, אליהו ספקטור, תא"ל (מיל.) יצחק פונדק, ידידיה פילובסקי, ד"ר מרדכי צצייק, יחיאל קדישאי, רו"ח אבשלום רצאבי, שמואל רקנטי, משה שניצר, יוסף תמיד

תשנ"ג-1993

זאב פ. אסטרייכר, בצלאל בליי, ד"ר חיים מנחם בסוק, קריאל גרדוש (דוש), אריה (לוניה) דבורין, שרה דורון, יהודה יהודאי, ד"ר כרמי יוגב, אלוף (מיל) משה כרמל, חנן מאירי, עמנואל עמירן-פוגצ'וב, הדסה קלצ'קין, אסתר רובין, עמיהוד תבור וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מלדן איבנוב

תשנ"ז-1997

רפאל אלידין, נחום בוכמן, משה (גירי) בית הלוי, שלמה (זיגי) גרוס, שושנה דואר, שמחה בונים זינגר, דוד ירושלמי, ד"ר שלמה לב-עמי, השופט (בדימוס) דב לוי, ישראל ליבאי, קלרה מעיין, אשר רוזנבוים, שלום יפת שרעבי

תשנ"ד-1994

יצחק אפלבוים, ישראל ארליך, ישעיהו (שייקה) ארמוני, יצחק ארצי, משה בן-זאב, יוסף גבעול, שושנה דמארי, ד"ר משה הוך, יעקב ונה, פרופ' בן-ציון ורביין, מנחם ידיד, עו"ד מאיר לם, ישראל סחרוב, שלמה סלע, גאולה רבינוביץ

תשנ"ח-1998

הרב יהודה אנסבכר, צבי ארצי, מישא אשרוב, שמואל בונים, דב בן-מאיר, פרופ' דניאל ברונר, פרופ' הלל ברזל, רצון הלוי, עמנואל הלל, לוקה וקס, חנה זמר, גילי טורנברג, עדה טל, שלמה טנאי, בן-ציון יהודאי, חיים כהן, לולה לוקסמבורג, אייבי נתן, גד סולמי, אה סורביץ, שמואל (סמו) פדרמן, רבקה רבינוביץ, דוד רימון, ד"ר יוכבד ריעאני

תשנ"ה-1995

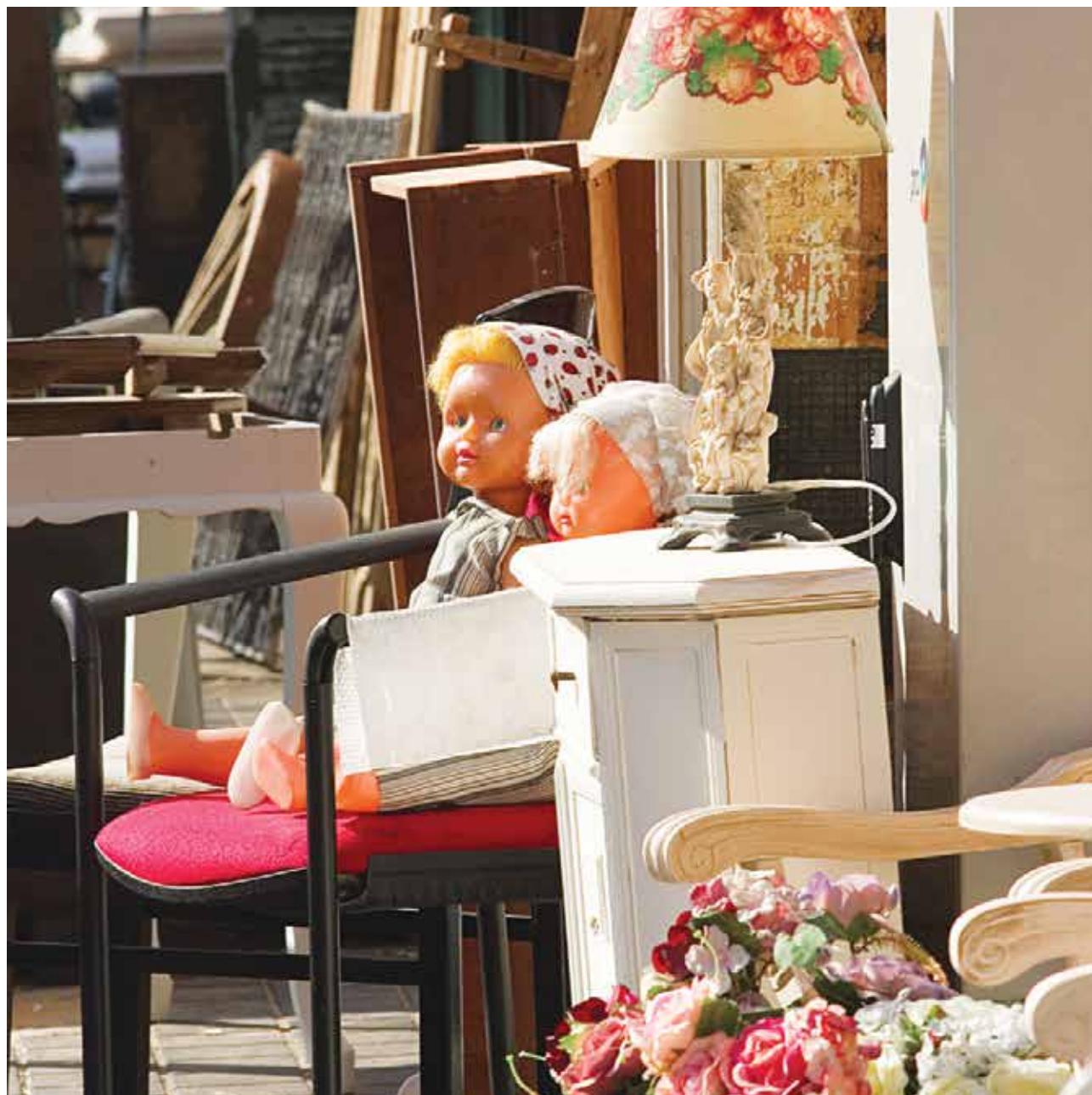
יצחק אבינועם (יגנס), אברהם אפל, יהודה אפשטיין, נחמיה ברוש, פרופ' אנדרה דה-פריס, שמשון חלפי, יוסף מ'נס, צבי נתנזון, אברהם סגל, הרב יוסף צובירי, יהושע רוזין, סוניה שץ וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ולדס דרופס

תשנ"ט-1999

תמר אריאל, אשר בן-נתן, ישראל בקר, יגאל גריפל, יוסף דחוח-הלוי, ברוך וינר, ברנרד (דב) חוסט, יפה ירקוני, הרב גבריאל מורגנשטרן, אריה נייברג, שאול סוסליק, אברהם פרסלר, אריה צוקר, אהרון רבינוביץ, פרופ' יעקב רותם

כפיר בולטין

תש"ס-2000

שמעון אביזמר, דבורה אליאב, עמישלוס גילוף, אליעזר ויצמן, פנינה זלצמן, משה זנבר, יעקוב-גזרני, חנניה, אלכסנדר מנדל, רמה סמסונוב, נפתלי פדר, יהודה פוקס, פרופי חיים הלל פריד, אליעזר קלונסקי, יצחק קצור, שרה שפירא

תשס"א-2001

שלמה אבוטבול, משה אישון, יוסף ברזלי, רות דיין, אברהם דשא (פשנל), פרופי צבי יעבץ, יוסף לוטנברג, אפרים ליפשיץ, עו"ד אהרן מלצר, מרים עקביא, רחל רעני, פרופי מכס שטרייפלר, שרה שטרן, דוד שיף, אירנה דרגיציביץ' חסידת אומות העולם

תשס"ב-2002

מרים (מדיו) בן-שם, שלמה בר-שביט, צפורה ברנר, הרב אפרים גוטמן, חיים טסה, אורה טרי, השופט בדימוס בנימין כהן, חנה לאור, אברהם מורחיים, ישראל פז, יצחק פנאי, נעמי שדמי, מיכה שמבן, בני שמר

תשס"ג-2003

יהודה בילו, יצחק בן-בשט, פרופי יחזקאל בראון, הרבנית צפיה גורן, אלוף (מיל') ד"ר מרדכי (מוטי) הוד, חנה (ניוטה) הלפרין, יהודית הנדל, ד"ר אלכסנדר ויסלפיש, ברוך יפת-שרעבי, עבד אלקאדר כבוב, נתן כוגן, ידידה להב, נחמה לויתן, אליעזר צור, פרופי ברכה רמות

תשס"ד-2004

פרופי צבי אבני, יעקב אהרוני, בלה ברעם-לוטן, תהילה גילוף, פרופי ישראל הימן, ד"ר אשר הלפרין, ברוך טרקטין, נחמה ליפשיץ, מיכל מודעי, קלמן מינץ, דוד צבי, שמואל צמח, יצחק שניאור

תשס"ה-2005

ד"ר דב אלדובי, ד"ר הרב יצחק אלפסי, דוד בר-משה, יפה הרצפלד, שבת טבת, רחל טליתמן-סנובסקי, גד יעקבי, ברכה לביא, חיים צליפקין, שולמית לפיד, עמוס מנור, שמואל עצמון-וירצר, שמואל פירסטנברג (פיסקה), גרשון צפור, חסידת אומות העולם תושבת תל-אביב-יפו: זופיה אבני

תשס"ו-2006

פנחס אדלר, שולה ברקן, עמיקם גורביץ', שרגא גפני, שרה (שריקה) הרמליון, מרים זהר גלבולום, ורדה זקהיים, הרב יצחק יעקב טוויל, דב לאוטמן, לוי יצחק הירושלמי, נעמי סגל, מאיר קמחי, שמואל שי, אליהו שפייזר

תשס"ז-2007

יהודה אפרוני, מרדכי אשד, חנה (גוטמן) בן דוד, יהושע (שייע"י) גלזר, עוזיאלה (בוכמן) היימן, חיים חפר, הרב יצחק כהן, צביה כהן, שולה ליגום, ברונו לנדסברג, שלמה מדמון, פרופי אמנון רובינשטיין, נחום רז, ד"ר עדינה תמיר

תשס"ח-2008

ד"ר ורה אדלר-שי, מוריץ (פי-סי) אושרוביץ, צבי אל-פלג, נחמה בר-כוכבא (בריל), דינה ברניקר, יוסף דוראל, מאיר זהבי, אהובה טלמוד, אורי לוי, שלמה נקדימון, יורם קניוק, ישראל שטראוס, אדית תאומים

תשס"ט-2009

נוזהה אבולעפיה, יעקב (יאני) אפשטיין, דליה בדש-שא, פרופ' רות בן-ישראל, פנחס ברזיאר, שרית גרינברג, ראובן ויטלה, עו"ד מרדכי וירשובסקי, חזנה יעקב, זיוה להט, הרב משה מאיר, מרים (מיקי) מזר, עליזה עופר, דבורה קידר (הלטר), אלימלך רם, אברהם (בייגה) שוחט, דב שילנסקי

תש"ע-2010

דוד אדמון, יצחק אלרון, יוסף בר נתן, פרופ' נורית גוברין, יוסי גרבר, משה דולגין, לוטפי בוטרוס זריק, שלי חשן, שולמית לסקוב, חנה מלמד, שמואל סמואל, אסתר עילם, דן פתיר, שלמה שבא (שורץ), שלמה שחיבר

תשע"א-2011

תמר אבידר, שאול ביבר, טובה בן-דב, יהודית בנד, אברהם זאב גרינברג, דן דרין, שאול זינר, פרופ' אפרים טורגובניק, הרב מרדכי יצהרי, אברהם כספי, דוד מנצור, פרופ' שלמה משיח, מרים נוביק בבל, ברוך ניסקה, עו"ד רות סלפטר

תשע"ב-2012

יעקב אגמון, שלמה אליהו, לילי לאה אלשטיין, חיה יוסף, יוסף יוסף, רנה ירושלמי, מאיר ישראלי, לאה כהן-מוצרי, פרופ' ששון סומך, לאה פוליבוי, חיים רפאל, עודד תאומי

תשע"ג-2013

חיים אדלר, פרופ' אדרי' דן איתן, יעקב (יענקליה) בודו, אהרון בוצר, פרופ' רבקה ברקאי גולן, אלי יהב, אהרון מגד, דינה ערקבי, שרה פרנקל, שושנה רון אהרונוב, רפי שאולי, ד"ר מאיר ששון

תשע"ד-2014

רות אהרון, אדרי' סימונה בר שגיא, אורי גוטהלף, מנחם גולן, שמאי גולן, יעל דיין, ישעיהו (שייקה) דרורי, ברוך וילקר, שרה ז"ק, ד"ר משה טיומקין, יששכר כהן, ד"ר אריה לבנון, מאיר מזוס, עו"ד שמעון מזרחי, רבקה מיכאלי, הרב שמעון פרנקל

תשע"ה-2015

עו"ד חביבה אבי-גיא, גילה אלמגור-אגמון, דליה בארי, חיה בוקר, תרצה בורנשטיין, רחל בלימן, נחמה בסוק, פרופ' אביבה דורון, נורית הירש, עו"ד טליה לבני, רות סירקיס, מדלן סחליה-עזאר, דינה קזדן, פרופ' רנה שפירא

תשע"ו-2016

אורי אבנרי, אורי אפק, נגה בכר, השופטת בדימוס הדסה בן עתו, אילנה גור, פרופ' יוסף גורני, מאירה דרורי, פרופ' מינה וסטמן, חיים טופול, ד"ר ברוך לוי, חיה שמיר, הרצל שלם, אברהם פורז, יאיר רוטלוי

תשע"ז-2017

פנחס (פיני) בן שחר, סועאד גיזבראן, ישראל גוריון, יהודית הירשברג, צביה טוויק ביבי, יוסף לוי (דקלון), אנט סלין, אורי עופר, תהילה עופר, פרגי פרי, פרופי שולמית קרייטלר, מרק רוסנובסקי, מאיר ברימן, ברוך גולדפינגר

תשע"ח-2018

פרופי עוזי אבן, שלמה ברזילי, אילן דר, זמירה יקותיאל, מיכאל (מיקי) ירושלמי, מנשה לב-רון, כוכבה מתתיהו, חיים סאמט, יורם פטרושקה, טליה פלדמן, נורית שני, ד"ר צפורה שפירא, פרופי ישראל (איזי) בורוביץ, אביגדור קהלני

תשע"ט-2019

אלכס אנסקי, אילי גורליצקי, מלי הראל, ד"ר יוסי ורדי, אפרת טילמה, פנינה כהן, פרופי שלמה לניאדו, רות פינקלקראוט, זלמן שובל, יעקב שרת, שמואל גפן, שמוליק מזרחי

